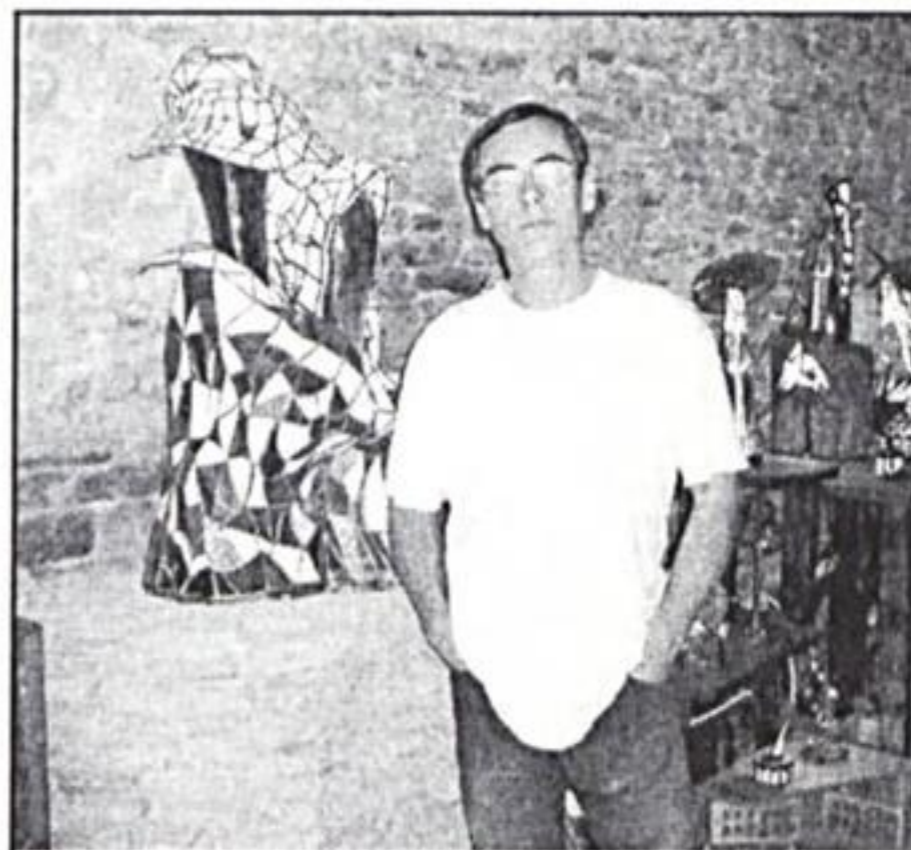

ÉLETRAJZ...

GALGÓCZI RÓBERT

képzőművész, Salgótarjánban született
1958. szeptember 23-án.

Az üveggel, mint üvegsiszoló ismerkedett meg. Volt bányász, utcai könyv-
árus, dolgozott az építőiparban is – ma sem veti meg a fizikai munkát, ha a
szükség úgy hozza „elhallgat”: felfüggeszti alkotói szabadságát –, hogy a csa-
lád megélhetését biztosítani tudja.

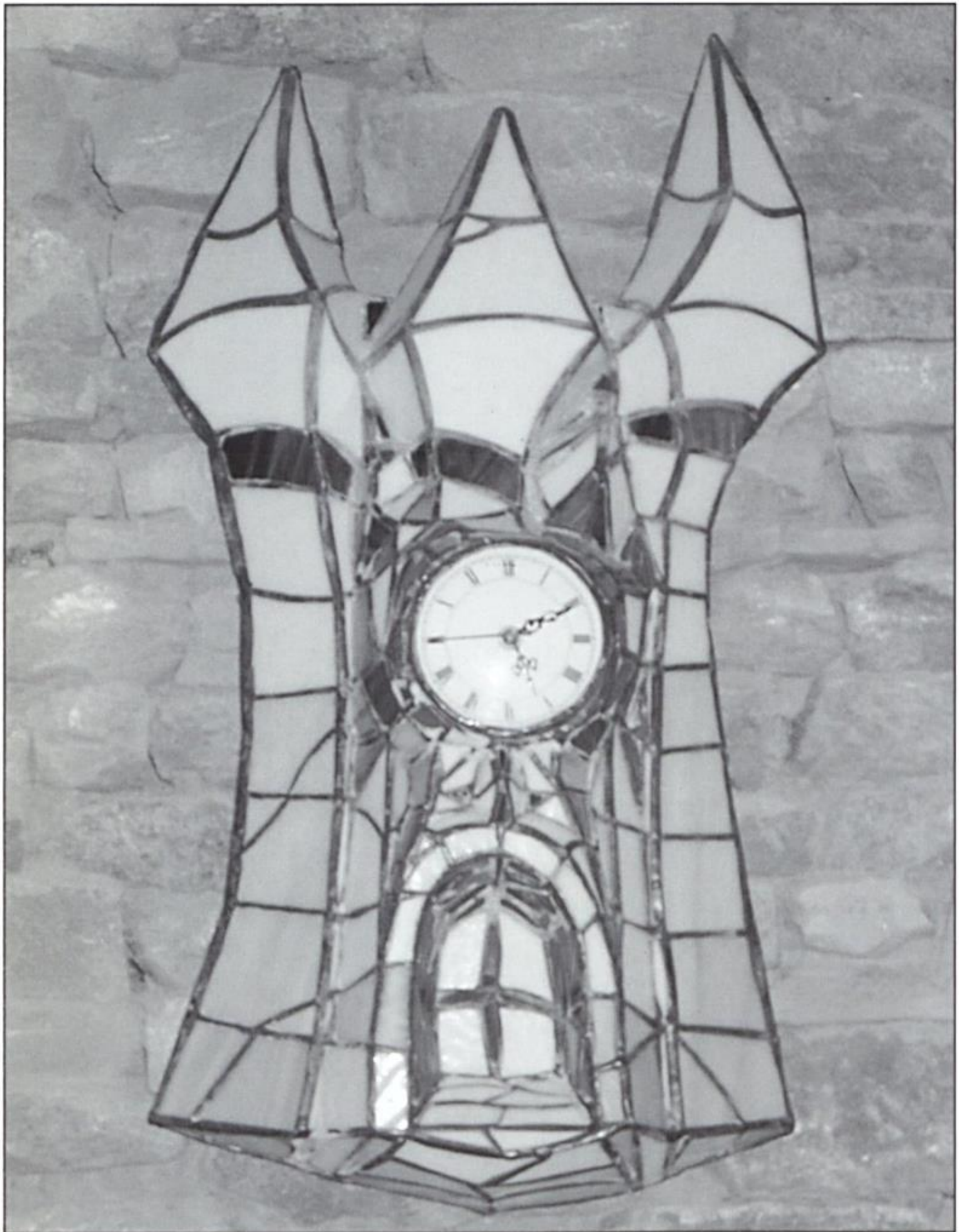
Salgótarjáni évei alatt Hibó Tamás grafikusművész „szabadiskoláját” láto-
gatta. Baráti köre is művészi volt: Hibó Tamás, Szujó Zoltán, Szepesi József,
Hegedűs Morgan, (ők azok, aki már nem lehet közöttünk). Erdei Sándor,
Lizsnyánszky Erzsébet, Ducsay István.

Franciaországi évei alatt új kapcsolatok születtek; hasonló sorsú magyar –
e/migráns – kortársra/sorstársra/barátra talált, akik szintén a siker kapuját ke-
resték, és szintén megtalálták: Szelevényi Ákos (dzsessz-szakszafonos, az
Akos' h Unit jazz zenekar alapítója), Szakonyi Györk (táncművész, az Orleánsi
Jelszínház alapító tagja, meghatározó alakja), Azbej Kristóf (képzőművész),
Kömlödi Ferenc (író)... – mindannyian a magyar kultúra „hírvivői” lettek.

Galgóczi azonban egyetlen egy művészeti csoporthoz sem kapcsolódott
hosszabb ideig. Saját, egyéni ábrázolásmódja, letisztult képi világa izgatta (iz-
gatja napjainkban is).

A hagyományos kiállító helyeket, a „pillanat múlandó káprázatát” sem kedveli.

Munkái Párizson kívül eljutottak New Yorkba; ám az elmúlt években
„visszavonult”, ritkán mutatkozott meg Normandiában, Pontorsonban saját
galériát hozott létre; ahol – tervei szerint – a kortárs magyar képzőművészek-
nek is lehetőséget ad(na) majd a bemutatkozásra.

Galgóczi Róbert: Az Idő

